

Стефенсонъ бѣ введенъ въ писалището на господина Александра. Издатель-тъ правеше едно сложеніе. Той бѣше късь и сухъ, съ лице на лихвонемецъ и съ погледъ присмѣхливъ и дързкъ. Като видѣ Кмета подигна са, простръ ръкъ и чакаше.

— Любезный ми Макферсонъ, рече Андрей, много мѣка иска додѣ доде челькъ до тебе. Държишъ с ража като принцъ. Кой е онзи колосъ, когото видѣхъ при входа и койго що не ма лапнѣ.

— Той е мойтъ отговорный редакторъ. рече издатель-тъ. Той е натоваренъ да налага съкрывака онѣзи които са помислѣтъ докачени отъ мене въ вѣстника ми. Съкій день дохождатъ тука по петъ шесть безумны подѣ предлогъ че съмъ похулилъ честь-та имъ или фамиліята имъ, или вѣрата имъ, или интересытъ имъ, или коткытъ имъ или кучетата имъ, и иджтъ да ма удушѣтъ вжтрѣ въ писалището ми. За нѣколко време поискахъ да имъ са сопротивѣжъ. Въ понѣдѣльникъ ми метнахъ единъ бой верѣдъ улицата ; въ вторникъ ми подсвирияхъ, въ срѣда ма призовахъ на дуель, въ четвъртъкъ не помнѣжъ що ; зехъ си сега и азъ мъркытъ. Прочегі туй извѣстіе на челото на *Курриера*.

“ Сичкытъ онѣзи които иматъ да са оплакватъ
“ нѣщо отъ съдържаніето на вѣстника ми умоля-
“ ватъ са да са отправятъ до господина Джона
“ Поттера отъ Арканзасъ. Той е джентлименъ съ